

Núm. de Protocol: SS-016-2/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 3 5

PARTS:

Apel.lant-ada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.
Advocat: Bufet A.

Apel.lant-ada: A.R.R.

Representant: en nom propi
Advocat: Sr. E.B.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 6 de setembre de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-016-2/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Batllia, actuant com a Tribunal unipersonal, va dictar, el 21 de febrer de 1996, sentència parcialment estimatòria de la demanda interposada pel Sr. A.R.R. i, al mateix temps que anul.lava una resolució de la CASS de 17 de gener de 1995 que li havia reconegut una invalidesa derivada d'accident de treball del 23%, li reconeixia el dret a gaudir d'una invalidesa permanent parcial del 34,58% a comptar des del primer de gener de 1995.

2.- Contra l'esmentada sentència, la part agent va interposar recurs d'apel.lació demanant-ne la revocació amb la petició de que li fos reconeguda una pensió d'invalidesa en un percentatge del 61,25%, tot al.llegant que en la resolució de la Batllia no es valoraven adequadament els informes mèdics aportats, acreditatius de la incapacitat laboral en el grau suficient per assolir la pensió demanada i ni tampoc es tenia en compte l'element professional.

3.- La CASS també va presentar recurs d'apel.lació, demanant la inadmissibilitat de la demanda per manca de motivació jurídica i subsidiàriament que la pensió atorgada fos, bé la reconeguda en via administrativa, bé la del 20%.

4.- Admesos a tràmit els escrits d'apel.lació se'n donà trasllat a les parts contràries, que els van contestar demanant-ne la desestimació i l'estimació del recurs propi de cadascuna, i en no haver demanat vista oral les actuacions van quedar vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3, paràgraf segon, apartat b) de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Contra la sentència de la Batllia que és objecte d'aquesta alçada interposen recurs tant la CASS com la part agent.

L'esmentat organisme torna a demanar -com ho va fer en la primera instància- la inadmissibilitat de la demanda per manca de motivació i de concreció en la petició, de conformitat amb l'exigència de l'article 34 de la Llei de procediment en relació a l'article 39 b). Aquesta petició ja va ser correctament rebutjada per la Batllia argumentant que "si bé és cert que el suplico es troba mancat de contingut, també és cert que el fet segon conté una petició precisa", i així és efectivament, ja que en aquell apartat de la demanda -al qual es remet el suplica- es fa referència a que el grau d'invalidesa per accident de treball és d'un mínim del 80%, i el propi cos del principal escrit de la part agent relaciona tots els documents en els que recolza la seva petició.

Per tot l'exposat no es pot concloure que la demanda pateixi de defectes tant importants que generin indefensió a la part contrària, i en conseqüència no es inadmissible.

Tercer.- La sentència de la Batllia admet que les lesions que sofreix l'assegurat Sr. A.R.R. se situen al voltant del 20%, i així ho confirmen els informes mèdics que aporta (Drs. H.C., fol. 14, Dr. V., fol. 15) però també té en compte les seqüeles subjectives de la lesió, que valora atès l'informe del perit judicial Dr. A.F. (fols. 60 a 64) que destaca la importància d'uns trastorns secundaris (depressió, atàxia, alteracions de la concentració i de la memòria i desordre global del psiquisme del lesionat) que no es poden menystenir a l'hora de valorar la seva incidència en la capacitat de guany.

Tenint en compte aquestes circumstàncies i també la pèrdua de capacitat auditiva, i efectuant el càlcul total d'acord amb la regla de Balthazard, la sentència atorga una invalidesa permanent parcial global del 34,50%, percentatge la correcció del qual no ha estat desvirtuada en autes per cap dels dos escrits d'apel·lació, i per tant és procedent de confirmar la sentència.

Quart.- Finalment l'assegurat demana en aquesta instància, i per primera vegada en el procés judicial, que es tingui en compte, al valorar la disminució de la capacitat de guany, l'element professional a què es refereix l'article 6 del Reglament d'aplicació núm. 18, augmentant la tarifa objectiva en un 20%.

L'element professional es valora en funció de la pèrdua d'emoluments que sofreix l'assegurat, comparant el sou percebut al reincorporar-se al treball amb el que percebia abans de produir-se l'accident i la valoració d'aquests elements requereix una activitat probatòria mínima que no es pot fer per primera -i única- vegada en la segona instància, desvirtuant, per tant, el principi de contradicció i desnaturalitzant el sistema processal estructurat sobre la doble instància, que no permet al Tribunal Superior altra cosa que la revisió de l'activitat de fet i de dret feta per la Batllia, ja que no cal oblidar que la segona instància no és un nou procés sinó una revisió d'allò practicat en la primera instància.

Cinquè.- No existeixen motius per a fer una especial condemna al pagament de les costes causades en aquesta fase del procés.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar els recursos d'apel·lació interposats per la representació processal del Sr. A.R.R. i per la de la CASS contra la sentència núm. 96-20, dictada el 21 de febrer de 1996 per la Secció Administrativa de la Batllia, constituïda en tribunal unipersonal, que confirmem íntegrament. No fem condemna al pagament de les costes causades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré